

Tårn-høy - e bøl - ger går langt i - fra havn. Ski - pet sin skum - krans
 slår, duk - ker sin stavn. Ik - ke en stjer - nes bud bren - ner for
 meg, da si - er Gud av Gud: Fred, det er jeg!*

*Mark 6,50

1.
 Tårnhøye bølger går
 langt ifra havn.
 Skipet sin skumkrans slår,
 dukker sin stavn.
 Ikke en stjernes bud
 brenner for meg,
 da sier Gud av Gud:
 Fred, det er jeg!

2.
 Løftet på bølgens rygg,
 tatt i dens favn,
 er jeg i stormen trygg,
 kjenner min havn.
 Skjuler enn sorgens gys
 leden for meg,
 skinner dog lys av lys:
 Fred, det er jeg!

3.
 Jesus, du dyre navn,
 dagen tar av.
 Los meg engang i havn,
 bortenfor hav.
 Tal så i dødens stund
 ordet til meg,
 sagt med din egen munn:
 Fred, det er jeg!